

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησία . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΔΙ ΔΔΙΚΟΙ ΜΕΜΨΕΙΣ.

Ἀκόμη δὲν ἠδυνήθησαν νὰ νοήσωσιν αἱ τὴν ἀντιπολίτευσιν συνιστῶσαι ἡμερίδες ὅτι, εἰς ἣν περιέστησαν θέσιν τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς, οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ τὸ μέλλον οὐδὲ τὴν ἔκβασιν τοῦ Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἐπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἡ Ἑλλάς, παρασκευαζομένη ὡς δεῖ καὶ προσχωροῦσα εἰς τὴν πάλην, δύναται νὰ ἀσφαλίσῃ οὕτω τὸ μέλλον τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ μέχρι τοῦδε πορεία τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι κατακριτέα, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐσκέφθη ἔτι περὶ τῆς ναυτικῆς τοῦ Ἔθνους παρασκευῆς. Ἀρξάμενη τοῦ ἔργου τῆς ἐφοπλίσεως καὶ τοῦ κατάρτισμου τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων, εἶναι ἀνάγκη ταύτας νὰ καταρτίσῃ καλῶς, καὶ τότε, πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας πόρους καὶ τοὺς τυχόν ἐξευρεθησομένους κανονίζουσα τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ἔθνους, νὰ προβῇ εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν δυνατὸν ἐξοπλισμόν. Ἡ θαλασσία δύναμις, ἐπιχείρημα δαπανηρότατον, δι' ἔθνη μικρὰ καὶ ἀσθενῆ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς δὲν εἶναι ἔργον ἡμέτερον μικρᾶς δεόμενον σκέψεως.

Εὐκόλον εἶναι ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ σκίμπος ἐκαστος νὰ σχεδιάζῃ στρατοὺς καὶ στόλους, εὐκολώτερον δὲ νὰ ἐπικρίνῃ τὰς πράξεις τῶν Κυβερνώντων τὸ Ἔθνος, ν' ἀπειλῇ αὐτοῖς εὐθύνas καὶ ν' ἀποκαλῇ τούτους προδότας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ὅταν ὁμως συλλογισθῇ ὅτι μὲ τεσσαράκοντα καὶ πενήκοντα ἑκατομμύρια δὲν καταρτίζονται στρατοὶ καὶ στόλοι, καὶ ὅτι μόνον διὰ τὴν κατὰ θάλασσαν παρασκευὴν ἀπαιτεῖται δαπάνη ἑκατὸν ἑκατομμυρίων, τόσα δὲ ἄλλα διὰ τὴν χερσαίαν δύναμιν τότε ἐξ ἀνάγκης θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δύναται μόλις νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ἐλαχίστην ἀμυντικὴν ἐξόπλισιν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐξοπλισθῇ οὕτως ὥστε νὰ θεωρῆται ἡ δύναμις του δύναμις ἐπιθετικῆ.

Διαφέρει ὅλως ἡ στιγμή τῆς ἀπογύσεως, διότι ἐν τῷ αὐτῇ ψυχικῇ καταστάσει διέκειτο ὁ Ἑλληὺν τοῦ 21, ὅτε μὲ κεκλεισμένους ὀφθαλμοὺς ἐρρίφθη

εἰς τὸ πέλαγος τῶν κινδύνων καὶ τῆς καταστροφῆς. Τότε οὐδὲν εἶχε, ἐπομένως καὶ οὐδὲν ἄλλο διεκινδύνευεν ἐν πάσῃ ἀποτυχίᾳ ἢ σώματα καὶ ψυχὰς ἡρώων. Ἀλλ' ἤδη, ὅτε κερτῆται μικρὸν τι καὶ τοῦτο ἐν ἀσφαλείᾳ ἔχει, μετὰ συνέσεως καὶ προνοίας δέον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν αὐξήσιν αὐτοῦ, προσέχων μὴ ἀπωλέσῃ καὶ ὅπερ διὰ τοσοῦτων θυσιῶν ἀπέκτησεν. Ἀλλὰ σφάζονται οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Ἠπείρῳ, κράζει ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ὁμως ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς ἀδιαφορεῖ. Τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἀλλὰ δύναται νὰ σπεύσῃ εἰς συνδρομὴν αὐτῶν ἡ Ἑλλάς χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ διεθνή νόμιμα καὶ χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν δυσμένειαν τῆς Δυσεως; Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι μὲ ὄμμα Ἀργου ἐποπτεύει τὰς πράξεις ἡμῶν ἡ θαλασσοκράτειρα Ἀγγλία, καὶ ὅτι τοῖς μὲν ὀθωμανοῖς παρέχει πάντα τὰ ὕλικὰ τοῦ πολέμου καὶ πᾶσαν χρηματικὴν χορηγίαν, ἡμᾶς δὲ ἐπερωτᾷ τί σκοποῦμεν νὰ πράξωμεν οὕτω παρασκευαζόμενοι; Δὲν νομίζετε ὅτι ὠφελουμένη ἡ Ὑ. Πύλη τὴν ἐκ τοῦ χειμῶνος διακοπὴν τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐξ ἧς ἑκατὸν χιλιάδες στρατοῦ ἐμπειροπολέμου θὰ τῇ μείνωσιν ἐν ἀπραξίᾳ, διενεῆθη νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ, ἀπολύουσα αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα τὸ κλίμα εὐκράεστερον, καὶ οὕτω διαμελίτῃ καὶ ταύτην, ἂν δυνηθῇ. Τάχα τί ἄλλο ἔχουσα κατὰ νοῦν ζητεῖ νὰ ἐκτραχύνη τὰ πράγματα οὕτω σκαιῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα προσφερομένη;

Ἡ Τουρκία δὲν ἀγνοεῖ τὰς σκέψεις καὶ τὰ βουλεύματα ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐποίησατο τῇ Ἑλλάδι τὰς ἐμμέτους ἐπερωτήσεις, ἀπειλήσασα νὰ προσβάλλῃ τὴν ρίζαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἤτοι αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν. Ἐχουσα δὲ πεποιθήσιν ὅτι ὑπὸ φόβου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀποστῆ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς, προέβη εἰς τοῦτο τὸ διάβημα, ὅπως ἐκ ποδῶν ποιήσῃται ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν Ἑλληνικὴν ἀξίωσιν. Ἡ ἀπόκρισις ὁμως τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, σαφῆς καὶ ἀνδρική, ἐδήλωσε τῇ Πύλῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδα-

μῶς διανοεῖται νὰ παράσχη αὐτῇ πράγματα ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ, καὶ θέλει μένη ἐν ἡσυχίᾳ ἐν ὧν ἡ Πύλη ἐπιτρέπει αὐτῇ νὰ ἡσυχάζῃ. Ἄν ὁμως αὐτῇ πρώτη ἐπιτεθῇ, τὴν ἀδικὸν ἐπίθεσιν θὰ ἀποκρούσῃ πάσῃ δυνάμει, ἐλπίζουσα ὅτι δὲν θὰ στερηθῇ συμμάχων ὅταν ἀδίκως προσβάλλεται. Ἐκτός δὲ τῆς Ῥωσσίας, αἱ συνθήκαι ὑποχρεοῦσιν οὐ μόνον τὴν Γαλλίαν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν νὰ προστατεύσωσι τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν βασίλειον πάσης ἀδίκου ἐπιθέσεως.

Οἰκονομικῶς δὲ ἄλλην λύσιν λάβη ὁ Ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος, αἱ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι, ὑφιστάμεναι νῦν τῶν Βασιλοῦσικων καὶ Κιρκασίων τὰς λεηλασίας καὶ ὠμότητας, ἐξ ἀνάγκης θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, εἰς ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ὑποτελεῖς λαοὶ διότι ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη δὲν θὰ ἐπιθυμήσῃ, εὐθύς μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σκηνῶν, νεαί νὰ ἀρξῶνται ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ καὶ Κρήτῃ. Καὶ ἐάν δὲν ἐπανέστησαν αἱ ἐπαρχίαι αὗται δέον νὰ ἰσομοιρῶσιν ταῖς περιστρίους χώραις, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες, σφαζόμενοι ἄλλοτε ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ καὶ Κρήτῃ, ὑπήχθησαν μὲν εἰς τὸν αὐτὸν τῆς δουλείας ζυγόν, ἀλλὰ δὲ φυλαί, μιθραμῶς ἀναμιχθεῖσαι εἰς τὸν κατὰ τῶν τούρκων ἀγῶνα, ἀπελάμβανον τοὺς καρπούς τῶν Ἑλληνικῶν ἀγῶνων, παραχωρουμένων αὐταῖς ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ φρουρίων καὶ ἄλλων ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ δικαιωμάτων. Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ, μετὰ μικρὸν συνεργησάντων, πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ ὠθήσῃ τὰ πράγματα πέραν τοῦ σημείου ἐφ' οὗ κεῖνται, μηδὲ θὰ βυθίσῃ τὸ ἔθνος εἰς νέας ἄλλας δαπάνας, πλὴν ἐλείνων ὅσαι ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ καταστή ἡ Ἑλλάς καὶ κατὰ θάλασσαν ἰκανὴ νὰ ἀμύνηται κατὰ πάσης ἀδίκου τῶν ἐπὶ ταῖς νίκαις τῆς Πλεῦνας ἐπαρθέτων Τούρκων, ὧν ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς ἔχομεν δι' ἐλπίδας ὅτι ὀλίγον χρόνον θὰ διαρκέσῃ ἐτι. Ταῦτα ὅπως μὴ ἐκτιάζῃ ἡ δημοσιογραφία τῆς Ἑλλάδος οὔτε τὴν Κυβέρνησιν οὔτε τὸ νομοθετικὸν σῶμα εἰς πράξεις παρατόλμους καὶ ἐπιχειρήσεις δαπανηράς, ἀφοῦ ἡ φρόνησις καὶ ἡ συνετὴ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους ὑπόσχονται ἡμῖν μείζονα ἐνός ἐπιτυχούς πολέμου ἀγαθὰ!

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ συγκαλέσεως τῆς βουλῆς εἰς τακτικὴν οὐνοδον β. διάταγμα, ὅπερ καὶ καταχωρίζομεν κατωτέρω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ συντάγματος, συγκαλοῦμεν τὴν βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει παρουσιάζει, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Μὴ ἀνιχθέντος τοῦ ἐκ Πειραιῶς ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐκτυποῦται τὸ φύλλον μας στερούμεθα νεωτέρων εἰδήσεων ἐξ Ἀθηνῶν.

— Ἀπὸ τῆς παρελθ. Κυριακῆς μέχρι τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας ἐξακολούθησαν ὠραῖοι βροχεροὶ καιροὶ διὰ τὴν γεωργίαν, προπαρασκευάζοντες τὸ λεπτόγειον ἔδαφος τῆς νήσου ἡμῶν ἡ πόλις ἐκαθαρίσθη καὶ οἱ διψῶντες ὀμβρίμων ὑδάτων κἀτοικοὶ ἐνεπλήσθησαν. Σήμερον δὲ ἔχομεν εὐδίων καὶ ὠραίων καιρῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἐκ Βεσικίων τὸ πολεμικὸν ἀγγλικὸν *Rurerg*, τοῦ πλοιάρχου Γόρδανος, φέρων πλήρωμα 210 ἀνδρῶν καὶ ἀνεχώρησε διὰ Πόρτ-Σαΐδ.

— Ἐκ τῶν κατὰ τὰς Κυκλάδας νήσων ἡ Ἄνδρος φαίνεται γιγαντιαίους βήμασι χωροῦσα πρὸς τὸν πολιτισμὸν. Νῆσος εὐφροῦς καὶ εὐκρασιεστῆ, προϊόντων ποικίλων παραγωγῆς καὶ τὰ ναυτικὰ εὐδοκιμοῦσα, εἶχεν ἀνάγκην τυπογραφείου καὶ ἐγγωφίου ἐφημερίδος. Τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρωσεν ὁ τόπος, καὶ τὴν 24 φθίνοντος ὁ κ. Θεόδωρος Δ. Μπαζίλας ἐξέδοτο τὸ πρῶτον φύλλον ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον α' Ἄνδρος.

Οὐ μόνον τοῖς Ἄνδρσι ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκδότῃ συγχαίροντες ἐπὶ τῇ προόδῳ ταύτῃ τῆς διὰ τοῦ ἐγγωφίου τύπου διάδοσεως τῶν ὧν ὑπόσχεται γνώσεων ὁ ἐκδότης τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ φύλλον τοῦτο ἐκθύμως, εἰς τὸ εὐχόμεθα στάδιον δόξης καὶ μακροβιότητος. Ἦδη αἱ πρωτεύουσαι τῶν Ἐπαρχιῶν τῶν Κυκλάδων νήσων, παράδειγμα ἔχουσαι τὸν πρὸς τὴν τυπογραφίαν καὶ τὴν δημοσιότητα ἔρωτα τῶν Ἀνδριῶν, ἀς μιμηθῶσιν αὐτοῦ. Ἐν τυπογραφεῖν καὶ μία ἐβδομαδιαία ἐφημερίς δύναται κάλλιστα νὰ συντηρηθῶσιν ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ. Ὅπλον δὲ τόσῳ ἀξιόμαχον καὶ τόσῳ ἐπίζηλον εἰς χεῖρας δεξιῶν δημοσιογράφου πιστευόμενον, καὶ τὴν Ἐπαρχίαν ἠθικῶς ὠφελεῖ καὶ τὰ διαθήματα τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἀρχόντων κατὰ τὸν νόμον βυθίζει.

— Εἰς τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλοντα τῇ «Πανόπῃ» διατριβὴν, ἀφορῶσαν τὴν κατ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων προσκυνητῶν ἀπρεπῆ διαγωγὴν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Ἱ. Καθηδρόματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, παρατηροῦμεν ὅτι δὲν κατεχωρίσαμεν αὐτὴν, διότι ἀγνωστος ἡμῖν τυγχάνει καὶ δεύτερον διότι, προκειμένου νὰ ζητήσωμεν αὐτὸν, ἀγνοοῦμεν πρὸς τίνα νὰ ἀπευθυνθῶμεν. Ἄν λοιπὸν κατοικῇ εἰς Ἀθήνας δέον νὰ πιστοποιήσῃ ἡμῖν τὴν ταυτότητά του διὰ δημοσίας τινὸς ἀρχῆς, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ διοικητικὴ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν. Ἄλλως, ἀς μὴ παραξενευθῇ διὰ τὴν σιωπὴν τῆς «Πανόπης», ἥτις δέον νὰ γνωρίζῃ τὰ πρόσωπα μεθ' ὧν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀλληλογραφῇ.

— Εἰς τὸν ἐκ Σμύρνης ἀποστείλαντα τὴν ἀλληλογραφίαν, ἥτις κατεχωρήθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν τῇ «Πανόπῃ», ὑποβάλλομεν τὸ ἐρώτημα ἂν πράγματι εἶδε τὸν γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου Τήνου Κ. Βιτάλην, νὰ ἐκτελῇ ἔργα συνηγόρου ἐν αὐτῷ τῷ Εἰρηνοδικειακῷ καταστάματι, διότι τοιαύτη ἀτοπία εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτρέψῃ ὁ ἐπαξίως διευθύνων νῦν τὸ εἰρηνοδικεῖον Τήνου κ. Σ. Βεργῶνης. Πιθανὸν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου νὰ ἐργάζεται ἐκτός αὐτοῦ, συμβουλὰς παρέχων εἰς τοὺς καταφεύγοντας πρὸς αὐτὸν ἢ καὶ συντάσσων κλήσεις, ἔργα ὁμως δικολάσου ἐντός τοῦ Εἰρηνοδικείου οὐδέποτε ἐξέτελεσεν, ὡς ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰρηνοδικείου δι' ἐπιστολῆς του.

— Φῆμαι ἡμῖς ἐνθαρρυντικὰ τὰράττουσιν, καὶ δι-

καίως, τοὺς ἐλπίζοντας ἐτι ἐπὶ τὴν κυβερνητικὴν ἐνόητα, καὶ αἴτια παρ' αὐτῆς προσδοκῶντας. Διαβεβαιοῦμεν ἀνεπιυλάκτως τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, γράφει ὁ «Νεολόγος Ἀθηνῶν», ὅτι αἱ φῆμαι αὗται εἰσι ὅλως ἀδόξιοι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον. Οἱ κ. ὑπουργοὶ ἀπεράσισαν νὰ κρατήσωσι τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς βουλῆς, ὅτε ἐλπίζεται νὰ ἐπιλυθῶσι κατ' εὐχὴν τὰ ἀναφυέντα ζητήματα, εἰς τὴν ἀπόφασιν των δὲ ταύτην οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐμμείνωσιν. Αἱ διαδόσεις λοιπὸν ὅτι σήμερον παρητήθη ἢ παρκατεῖται ὁ δεῖνα ὑπουργὸς καὶ αὖριον ὁ ἄλλος, εἰσι πλάσματα τῆς φαντασίας τῶν καινολόγων ἀν μὴ ἐκ συστήματος χαλκεύονται.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ γραμματέως παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖῳ παρκαίτησι τοῦ κ. Α. Παλάτκα, διωρίσθη δ' εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ κ. Λάζαρος Κριεζῆς.

— Προχθὲς τὴν 11 ὥραν τῆς νυκτὸς, γράφει ὁ «Νεολόγος», ὡραῖον φαινόμενον βολιδὸς κατεπώτισε διὰ τῶν ἀπέριων αὐτοῦ συντριμμάτων τὸν ἀθηναϊκὸν οὐρανόν. Ὡς βέλος πεπυρακτωμένον διέτρεχε μετ' ἀκατασχέτου ὀρμῆς ἡ βολὴ αὕτη καταλείπουσα ὀπισθὲν τῆς πυρφόρου οὐρᾶν καὶ διευθυνομένη ἐξ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐν τέλει δὲ διερράγη εἰς ἀπειρα φωτιστάλα τεμάχια ὡς ὡραῖον πυροτέχνημα.

— Πλοιάριον ἐλληνικὸν ναυλωθὲν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως πρὸς μεταφορὰν ὄπλων τοῦ στρατοῦ ἐκ Κραβασαῖ εἰς Λευκάδα, παρεμποδίσθη, ὡς μανιάνομεν, αὐθαίρετως ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως ἣν καὶ ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ὑπεστήριξε, περὶ ἐλευθεροπλοίας τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτας.

— Ἐκ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Πανέλλας τῆς Ἀβρουζίας ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα, 92 Ἑλληνες ἀπαικοὶ οἵτινες ἀπεκατεστάθησαν πλησίον τῶν ἄλλων, οἵτινες πρὸ μηνῶν τιῶν ἦλθον εἰς Πελοπόννησον.

— Αἱ εἰσφορᾶι ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς θυέλλης ζημιωθέντων ἀνῆλθον ἐν Πάτραις εἰς 8,551 δραχ. καὶ 38 0/0.

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» ἡ περὶ τῶν ὀδηγιῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἡ ναυτιλία ἐν Πρεβεζῆ, ἐγκύκλιος τῆς Ὑψ. Πύλης ἀποτελεῖ νῦν τὸ ἀντικείμενον ἀνακοινώσεων μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖου τῆς Ὑ. Πύλης καὶ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις κατέχουσα, ὡς γνωστόν, τὴν ἀνατολικὴν καὶ νοτιᾶν ἀκτὴν τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτας, πλὴν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Πούντας, ἀπαιτεῖ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ναυτικῆς ἀστυνομίας ἐν ταῖς ἀκταῖς ταύταις. Πιστεύεται γενικῶς, ἔπαγγεται ὁ «Ἀνατολικὸς Κήρυξ», ὅτι προσεχῶς τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ λυθῆ φιλικῶς.

— Τὸ γερμανικὸν Ἀνακτοβούλιον οὔτε χρόνου οὔτε μέσων ἐφείσθη, ὅπως καταδείξῃ εἰς τὴν Ὑ. Πύλην τὴν φρικώδη ἐντύπωσιν ἣν τῷ ἐπροξένησαν τὰ ἐσχάτως ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ λοιπαῖς ἐπαχίαις λαβόντα χώραν τραγικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα γεγονότα. Ἐντονος μάλιστα εἰς τὴν Ὑ. Πύλην ἀνεκοινώθη διαμαρτυρήσις παρὰ τῶν τριῶν Αὐλῶν, Πρωσίας, Ἰταλίας, καὶ Αὐστρίας, διὰ τὰς ἀπαισίας σκηπὰς ἃς διαδραματίζουσι κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν οἱ ὀθωμανοί.

— Ἡ ἀνάκλησις τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶ ἐβεβαιώθη, τὴν δὲ θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Δουνάβεως λαμβάνει ὁ Σουλταῖμάν πασᾶς, ὃν ἀντικαθίστησιν ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Αἴμου ὁ Ρεῦρ πασᾶς. Ὁ νέος ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τοῦ Δουνάβεως ἀπῆλθεν ἤδη διὰ Καζάν εἰς Ρασγράδ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἦλθεν εἰς συνέντευξιν ἐν Σίπκᾳ μετὰ τοῦ Ρεῦρ πασᾶ.

— Ὁ νέος ἀρχιστράτηγος Δουνάβεως Σουλταῖμάν πασᾶς

ἀναχωρήσας εἰς Ὄσμάν Παζάρ ἀφίκετο τὸ ἑσπέρας τῆς τρίτης εἰς Ἑσκι Δζουμά, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ρασγράδ, ὅπου, κατὰ τὴν «Βακίτην», θέλει ἀσχοληθῆ ἐπί τινας ἡμέρας εἰς παρασκευὰς καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς ἐπιθεσιν κατὰ τῶν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λῶμ δυνάμεων τοῦ Τασάβετις. Ὁ τῶς ἀρχιστράτηγος Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶς ἀποστέλλεται καὶ πάλιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν «Βασιρέτ» εἰς Ἐρζεγοβινὴν ἐναντίον τῶν Μαυροβουνίων καὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐξεγέρσεως τῶν Σέρβων, δι' ἣν, κατὰ τὸν «Ὄσμανλῆν», σημαντικαὶ συνεκεντρώθησαν ἐν Σιενίτσα δυνάμεις πρὸς παρακώλυσιν ἐνώσεως τῶν Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων. Κατὰ τὴν «Βασιρέτ» ἐπίσης μετατίθεται ἀλλαγῶ καὶ ὁ Ἀχμέτ Ἐγιοῦπ πασᾶς, ὃν ἀντικαθίστησιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας Κανκάσου ἀντιστράτηγος Φαζλῆ πασᾶς, πολλῶν τυχῶν ἐσχάτως παρὰ τοῦ Σουλτάνου φιλοπρονοήσεων καὶ ἀναχωρήσας ἤδη διὰ Βάρνης εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν.

— Ὁ Ρεῦρ πασᾶς ἔφθασεν εἰς Σίπκᾳν. Λέγεται ὅτι μετὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶ φθάσει εἰς Κων/πολιν καὶ ὁ Ἀχμέτ Ἐγιοῦπ πασᾶς.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ν' ἀποσταλῆ εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ὅλη ἡ δύναμις τῆς πολιτοφυλακῆς, ἀνερχομένη εἰς 200,000 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ μόνον 40,000.

— Τριάκοντα Βούλγγραοι φέροντες βιρυτάτας ἀλύσεις ἐστάλησαν εἰς τὸ δεσμοτήριον Κύπρου.

— Κατὰ τὴν «Βασιρέτ» ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις παρήγειεν εἰς Ἀγγλίαν μεγάλην ποσὰ πυραύλων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῆς.

— Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως:

«Εἶναι ἀνακριθεῖς ὅτι ἀναφορὰ ἀπκρυβύθη εἰς τὸν Τσάρον δι' ἧς παρακαλεῖται νὰ ἐπανέλθῃ. Ἡ παρουσία του εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου θεωρεῖται ὡς χρήσιμος. Προτάσεις μεσολαβήσεως αἰτινες ἤθελον γείνει χωρὶς νὰ ζητηθῶσι θὰ ἐθεωροῦντο ὡς ἔθνικῆ ὕβρις. Ἀνακριθεῖς ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ περίεπεσεν εἰς δυσμένειαν.»

— Τὰ γερμανικὰ φύλλα ἀναφέρουσι περὶ ἐπιδείξεων ἐν Ῥωσίᾳ ἕνεκα τῶν ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου εἰδήσεων. Ἡ νεοσυλληξία τῶν ὁμογενῶν τέκνων ἐξήγειρεν ἐπίδειξιν πρὸ τῶν ἀνακτόρων. «Προτιμότερον νὰ μᾶς κομματιάζωσιν ἐν ταῦθα, ἐκραυγάζον, τοῦ θανάτου ἡμῶν ὄντος πάντοτε ἀναποφεύκτου ἢ ἐν ὃ ἔχθρὸς εἰσέρχεται εἰς τὸν τόπον μας εὐχαρίστως θὰ συνερχόμεθα ὅπως τὸν καταστρέψωμεν, δὲν θέλωμεν ὅμως νὰ θυσιάσωμεν τὴν περιουσίαν καὶ τὸ αἷμά μας εἰς τὸν ἀδικον αὐτὸν πόλεμον». Ἡ ἀστυνομία τοῦς καθησάχασεν ὑποσχεθεῖσα ὅτι αἱ αἰτίσεις των θὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

— Κατ' ἰδιαιτέραν ἀνταπόκρισιν τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῇ Ὑ. Πύλῃ παρεσκεύασε νέον πολεμικὸν σχέδιον δι' οὗ ἐλπίζεται νὰ μετατεθῆ τὸ κύριον πεδίου τῆς μάχης ἀπὸ τῆς Πλεύνας εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ Λῶμ καὶ τοῦ Ἰκντρα θέσεις, ὅπως λάβῃ ἀναψυγὴν ὁ Ὄσμάν πασᾶς ὅστις ὑποτίθεται ὅτι πιεζεται ἰσχυρῶς.

— Κατὰ τὸν ἰδιαιτέρον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν δίκην σπουδαία εἰσάγεται κατ' αὐτὰς εἰς τὰ τουρκικὰ δικαστήρια. Ἐνάγων εἶναι αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, παριστάμενος δι' ἀντιπροσώπου, ὅστις ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ὁμογενεῶς Χριστάκη ἐφέντη τοῦς αὐτοκρατορικοῦς ἀδάμαντας, ὡς ὡς γνωστὸν ὁ Τραπεζῆτις αὐτὸς εἶπε λάβει ὡς ἐνέχυρον παρὰ τοῦ Σουλτάνου Μουρατ' ὁ Χριστάκη ἐφέντης εὐρίσκειται ἤδη μετὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀδάμαντων ἐν Πηριζίσις, ἀλλ' ἡ ἐν Τουρκίᾳ περιουσία του ἐκ 280 χιλ

λιῶν διατρέχει κίνδυνον διότι τίς τῶν δικαστῶν θά τολμήσῃ νά ἐκφέρῃ ἀπόφασιν κατὰ τοῦ Σουλτάνου ;

— Κατὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπολογισμοὺς ὁ στρατὸς τοῦ Τσάρεβιτς δὲν εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή· ὁ τελευταῖος οὗτος συνίσταται ἐξ 125 ταγμάτων, 53 ἰλῶν ἰππικοῦ καὶ 28 κανονσοχιῶν.

— Εἰς τοὺς στρατάρχας Ὀσμάν πασᾶ καὶ Ἀχμέτ Ἐγιούπ πασᾶ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ Γαζήλάν (νικητοῦ) καὶ ἐστάλησαν δῶρα δύο ἀραβικοὶ ἵπποι εἰς ἕκαστον.

— Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα ἐν ἐργαστήριον τοῦ παρὰ τὸ Μικροχώριον καὶ πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πυριτιδοποιεῖου, τῆς ἐκρήξεως προσελθούσης ἐκ τῶν μύλων ἐν οἷς ἀναμίγνυται ἡ πυρίτις. Ταῦτο χρόνως ἀνετινάχθησαν καὶ τὰ τέσσαρα τμήματα, ἅτινα ἀπετέλουν τὸ εἰρημένον ἐργαστήριον, καὶ τούντεθεν ἐπήγασαν τέσσαρες διακεκριμένοι δονήσεις, αἵτινες πᾶσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατετρόμαξαν.

Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ἐρείπιων 11 τραυματῆαι καὶ 41 νεκροὶ ἢ μᾶλλον κορμοὶ καὶ μέλη ἀπνηθρακωμένα καὶ ἄμορρα.

Τὰ ἐρείπια καὶ οἱ λίθοι ἐξεσπενδονίσθησαν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις· μέγας λίθος διατρήσας τὴν στέγην οἰκίας διεπέρασε δύο πατώματα, ἕτερος δ' εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐπιχείρημα τοῦ παρὰ τὸν σταθμὸν μεγάρου καὶ τρίτος προέβηκε καὶ ἐμωλώπισε παιδᾶ παρὰ τὸ εἰρημένον μέγαρον παίζοντα. Τὸ Μικροχώριον δὲν ὑπέφερε πολὺ. Τὰ ἀπολεσθέντα πράγματα εἰς πυρίτιδα καὶ ἄλλο ὕλικόν συνίστανται εἰς παραγωγὴν ἐνός μηνός, τὸ δὲ ἀντίτιμον πάντων τούτων ὑπολογίζεται εἰς ἐν ἢ δύο χιλιάδας προυγγία, (10,000 λίρας).

— Ἐκ Ραιδεστού γράφουσιν, λέγει ὁ Ἀποσιδῶν, ὅτι περιεζώσθη ἡ πόλις ὑπὸ ληστῶν Κιρκασίων, προστατευομένων, ἐνοεῖται καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐκ τοῦ χωρίου δὲ Σχολαρίου ἀπήγαγον 25 αἰχμαλώτους, οὓς ἀπέδωκαν μετὰ τὴν εἰσρορᾶν 14 περίπου χιλιάδων γροσίων ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν. Οἱ ἀποσταλέντες εἰς καταδιώξιν αὐτῶν χωροφύλακες δὲν ἀμφιβάλλεται, ὅτι θέλουσιν ὑποστηρίξει αὐτοὺς, μεριζόμενοι ἴσως καὶ τὰ κέρδη.

— Λέγεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ ἠγόρασεν ἐν Ποδολίᾳ μεγάλην ἰδιοκτησίαν ἀντὶ 900,000 ρουβλίων, ἧτοι 3 ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Οἱ ἐν Ἀθῶν Ῥώσοι μοναχοὶ ὕψωσαν γερμανικὴν σπυρμαίαν, μόλις ἐπλησίασαν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὅπως ἐκδιώξωσιν αὐτοὺς. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐκτέλεσις τοῦ περὶ ἀποπομπῆς φερμανίου ἀνεστάλη.

— Περὶ τῶν ἐλπίδων ἐπιτυχίας ἀς δύναται νά παράσχωρ μεσολάβησις παρὰ τοῖς ἐμπολέμοις πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης ἡ βιενναῖα ἐφημερὶς «Ἡμερήσιος Τύπος» γράφει τὰ ἑξῆς :

Ἐκεῖ ἔνθα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ἀρχῶν, ἄδυσος χωρίζεται τὰ δύο μέρη, ὡς συμβαίνει διὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ Τουρκίαν· ἐκεῖ ἔνθα ἐκατέρωθεν ἐλπίζουσι τὰ πάντα ἐξ ἀποφασιστικῆς νίκης ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὅπου βασιζονται ἐφ' ἑᾶς ὁ ριστικὸς θριάμβου ὅπως ὑπαγορεύωσι τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης κατὰ βούλησιν, πᾶσα μεσολάβησις θά ἦτο ἐν πρώτῃ ἀφωρητῆρᾷ ἐπιχείρησις πάντῃ ἀνωφελής. Μόνον τὸ τηλεβόλον δύναται ν' ἀνοίξῃ ἑξοδὸν τινα ἐν τῇ ἀδιεξόδῳ πάλῃ. Δυσὸν θάτερον ἢ ἡ Τουρκία θ' ἀναγκασθῇ νά δεχθῇ τὰς αἰτήσεις τῆς Ῥωσσίας προκειμένου περὶ τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων αὐτῆς, ἢ ἡ Ῥωσσία ἀναγκασθῆσεται ἅπαξ διὰ παντός νά παρηκτιθῇ τοῦ ἀνατολικοῦ αὐτῆς προγράμματος· τρίτον μέσον δὲν ὑπάρχει. Ἄλλ' ἡ παραίτησις τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν δύο μερῶν δύναται νά ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς βίας. Ἀνάγκη

ἐπομένως ὅπως ὁ πόλεμος ἐξακολουθήσῃ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Εὐρώπην, αὕτη δὲν δύναται νά πράξῃ ἄλλο τι ἢ νά μείνῃ ἀπλῶς θεατῆς, καὶ περ ἐλπίζουσα ὅτι ἡ νίκη θελεῖ μείνει πρὸς τὸν ἀξιοπρεπέστερον. *Galmam fert qui meruit* (τὴν δάφνην λαμβάνει ὅστις ἀξίος). Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν λόγον ἔχουσιν οἱ στρατιῶται, μόνον δ' ὅτε οὗτοι οὐδὲν πλέον θέλουσιν ἔχει ἵνα εἰπωσιν, ἔσται δυνατόν νά ὀμιλήσῃ καὶ ἡ διπλωματία.

— Ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς «*Estafette*» (Ταχυδρόμος) δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Σεπτεμβρίου.

Βεβαιούται ἐνταῦθα ὅτι ἡ ὑποχώρησις τοῦ Ῥωσσικοῦ στρατοῦ ἐπέκεινα τοῦ Δουνάβεως θεωρεῖται ὡς τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς οὐδετερότητος τῆς Πρωσσίας. Τούτου ἅμα γενομένου, τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Βερολίνου θά ἐθεώρει ὡς λήξαν τὸ μεμονωμένον ἔργον τῆς Ῥωσσίας καὶ θά κατάρχετο εἰς τὸν πόλεμον ὅπως ἐπιβάλλῃ τῇ Τουρκίᾳ ἀνακωχὴν. Πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης οὐδαμῶς θά ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν τὸ καθεστῶς, ἀλλ' αὕτη ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνδιάσκεψις μεγάλως εὐρυνουμένη καὶ ἰκανοποιούσα παντελῶς τὴν Ῥωσσίαν διὰ τὰς θυσίας αὐτῆς. Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἤθελεν ἀποποιηθῆ ἡ Τουρκία τὴν ἀνακωχὴν, ἡ Πρωσσία θά ὑπεστήριζε τὴν Ῥωσσίαν ὕλικῶς τε καὶ ἠθικῶς. Ὁ κόμης Ἀνδράσσου λέγεται ὅτι προσεχώρησεν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅμως τῆς περιφρουρήσεως τῶν αὐστριακῶν συμφερόντων.

— Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου τῆς 17]29 λήγοντος δημοσιεύουσι περίληψιν τῶν πρακτικῶν δίκης τινοῦ διεξαχθείσης τὴν προτεραίαν ἐνώπιον τοῦ κεντρικοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου τοῦ Λονδίνου· κατηγορούμενοι παρίσαντο ὁ Ἐβλὴν Κωνσταντῖνος Θεοδωρίδης ἐτῶν 34 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ ἰταλὸς Παῦλος Γορλέρας ἐτῶν 40· ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μαρτυρικῶν καταθέσεων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δεσποινὶς Αὐγούστα ἀνεψιᾶ τοῦ ναυάρχου sir Adolphus Slade εὕρισκομένη μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1869 ἐγνώρισε ἐν τιμῆ γάμῳ τὸν ἕτερον τῶν κατηγορουμένων Κωνσταντῖνον Θεοδωρίδην, ὅστις μετὰ τρία ἔτη μεταβὰς εἰς Λονδίνον παρουσιάσθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς τῆς, συναινέσει δὲ ταύτης ἠρραβωνίσθη τὴν δεσποινίδα Αὐγούσταν· ὁ ἀρραβῶν διελύθη κατὰ τὸ 1875, πολλὰ δ' ἐν τῷ μεταξύ ἀντήλλαξαν οἱ μνηστῆρες ἐπιστολάς. Μετὰ τινα ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ ἀρραβῶνος χρόνον ὁ Θεοδωρίδης συναντήσας τὴν πρώην μνηστὴν του ἀνήγγειλεν αὐτῇ ὅτι τῷ συνέβη μέγα δυστύχημα, ὅτι δηλ. ὁ ἕτερος τῶν κατηγορουμένων Παῦλος Γορλέρας, εἰς ὃν ὤφειλε ποσόν τι χρημάτων, κατέσχε τὰ ἐπιπλά του, ἐν οἷς καὶ ἐν κινώτιον περιέχον τὰς ἐπιστολάς, ἀς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μνηστείας των τῷ εἶχεν ἀποστείλει αὐτῇ· προσέθηκε δὲ ὅτι ὁ ἰταλὸς ἀπειλεῖ νά κάμῃ κακὴν χρῆσιν αὐτῶν ἀν δὲν λάθῃ 995 λίρας. Ἡ δεσποινὶς Αὐγούστα ἔδωκε μὲν εἰς τὸν Θεοδωρίδην 20 λίρας εἰς ἀντάλλαγμα ἐπιστολῶν τινῶν, ἀς εἶχεν οὗτος μεθ' ἑαυτοῦ, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπέφερεν εἰς τὸν θεῖον τῆς ναύαρχου Slade εἰς ὃν παρουσιασθεὶς καὶ ὁ Γορλέρας ἐζήτησεν ἀντάλλαγμα τῶν εἰς χεῖρας του ἐπιστολῶν. Ὁ ναύαρχος ἀντὶ τούτου κατήγγειλε τὴν ὑπόβησιν εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὸ δὲ κεντρικὸν ποινικὸν δικαστήριον κηρύξαν ἐνόχους ἐκ συστάσεως βιάσεως ἀμφοτέρους τοὺς κατηγορουμένους, τὸν τε Κ. Θεοδωρίδην καὶ τὸν Π. Γορλέραν, κατεδίκασεν αὐτοὺς εἰς ἑπταετῆ εἰρκτὴν, παρὰ τὴν σύστασιν τῶν ἐναγόντων ζητησάντων τὴν ἐπιείκειαν τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Θεοδωρίδου.